

Irruat super eos formido & pavor, * in magnitudine brachii tui: Fiant immobiles quasi lapis, donec pertranseat populus tuus Domine, * donec pertranseat populus tuus iste, quem possediti.

Introduces eos, & plantabis in monte hereditatis tue, * firmissimo habitaculo tuo quod operatus es Domine:

Sanctuarium tuum Domine, quod firmaverunt manus tue, * Dominus regnabit in aeternum & ultra.

Ingressus est enim eques Pharaon cum curribus & equitibus eius in mare: * & reduxit super eos Dominus aquas maris:

Filii autem Israel ambulaverunt per siccum * in medio ejus.

Antiphona. Cantemus Domino gloriose.

Antiphona. In sanctis ejus laudate Deum. **Psalmus.** Laudate Dominum de caelis. 14.

Capitulum.

Rom. 13. d

Nox praecessit, dies autem appropinquavit. Abiciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis. Sicut in die honeste ambulemus.

Hymnus.

Lux ecce surgit aurea:
Pallens facessat caecitas,
Quae nosmet in praecipis diu
Errore traxit devio.
Haec lux serenum conferat,
Purosque nos praestet sibi:
Nihil loquamur subdolum:
Volvamus obscurum nihil.
Sic tota decurrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculive peccent lubrici,
Ne noxa corpus inquinet.
Speculator adstat desuper,
Qui nos diebus omnibus,
Actusque nostros prospicit
A luce prima in vesperum.
Deo Patri sit gloria,

Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, & per omne saeculum.
Amen.

V. Repleti sumus mane misericordiam tuam. **R.** Exultavimus, & delectati sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

In sanctitate serviamus Domino, & liberabit nos ab inimicis nostris.

Preces quando dicuntur, habentur supra in secunda Feria. 44.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Invitorium. Adoremus Dominum, * Quoniam ipse fecit nos. **Psalmus.** Venite, exultemus. 1.

Hymnus.

Tu Trinitatis Unitas,
Orbem potenter quae regis,
Attende laudis canticum,
Quod excubantes psallimus.

Nam iestulo constirgimus
Noctis quieto tempore,
Ut flagitemus omnium
A te medellam vulnerum.

Quo fraude quidquid demonum
In noctibus deliquimus,
Abstergat illud coelitus
Tuae potestas gloriae.

Ne corpus adstet sordidum,
Nec torpor instet cordium,
Nec criminis contagio
Tepescat ardor spiritus.

Oh hoc, Redemptor, quaesumus,
Reple tuo nos lumine,
Per quod diernum circulis,
Nullis ruamus actibus.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne saeculum.
Amen.

Antiphona. Exultate.

Psalmus 80.

**Exultate Deo adiutori nostro: *
Jubilate Deo Jacob.**

Sumite psalmum, & date tympanum: * psalterium jucundum cum cithara.

Buccinate in Neomonia tuba, * in insigni die solemnitatis vestrae:

Quia praecceptum in Israel est, * & iudicium Deo Jacob.

Testimonium in Joseph posuit illud, cum exiret de terra Aegypti: * linguam, quam non noverat, audivit.

Divertit ab oneribus dorsum ejus: manus ejus in cophino servierunt.

In tribulatione invocasti me, & liberavi te: * exaudivi te in abscondito tempestatis: probavi te apud aquam contradictionis.

Audi populus meus, & contestabor te: * Israel si audieris me, non erit in te Deus recens, neque adorabis deum alienum.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti: * dilata os tuum, & implebo illud.

Et non audivit populus meus vocem meam: * & Israel non intendit mihi.

Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum, * ibunt in adinventibus suis.

Si populus meus audisset me: * Israel si in viis meis ambulasset:

Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem, * & super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei: * & erit tempus eorum in saecula.

Et cibavit eos ex adipe frumenti: * & de petra, melle saturavit eos.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagoga deorum: * in medio autem deos disjunct.

Usquequod judicatis iniquitatem: * & facies peccatorum sumitis?

Judicate egeno, & pupillo: * humilem, & pauperem justificate.

Eripite pauperem: * & egenum de

manu peccatoris liberate.

Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulat: * movebuntur omnia fundamenta terrae.

Ego dixi: Dii estis, * & filii Excelsum omnes.

Vos autem sicut homines mortui mini: * & sicut unicus de principibus cadetis.

Surge Deus, iudica terram: * quoniam tu hereditabis in omnibus Gentibus.

Antiphona. Exultate Deo adiutori nostro.

Antiphona. Tu solus.

Psalmus 82.

Deus, quis similis erit tibi? * ne taceas, neque compescaris Deus:

Quoniam ecce inimici tui contulerunt: * & qui oderunt te, extulerunt caput.

Super populum tuum malignaverunt consilium: * & cogitaverunt adversus sanctos tuos.

Dixerunt: Venite, & disperdamus eos de gente: * & non memorerunt nomen Israel ultra.

Quoniam cogitaverunt unanimiter: * simul adversum te testamentum disposuerunt, tabernacula Idumaeorum & Israhelitarum:

Moab, & Agarani, Gebal, & Ammon, & Amalec: * alienigenae cum habitantibus Tyrum.

Et enim Assur venit cum illis: * facti sunt in adiutoriis filiis Lot.

Fac illis sicut Madian, & Sisara: * sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperierunt in Endor: * facti sunt in sterco terra.

Pone principes eorum sicut Oreb, & Zeb, * & Zabee, & Salmata:

Omnes principes eorum: * qui dixerunt: Haereditate possideamus Sanctuarium Dei.

Deus meus pone illos ut rotam: * & sicut stipulam ante faciem venti.

Si-

Sicut ignis, qui combūrit sylvam: * & sicut flamma combūrens montes:

Ita persequeris illos in tempestate tua: * & in ira tua turbabis eos.

Imple facies eorum ignominia: * & quaerent nomen tuum, Dōmine. Erubescant, & conturbentur in saeculum saeculi: * & confundantur, & pereant:

Et cognoscant quia nomen tibi Dōminus: * tu solus Altissimus in omni terra.

Psalmus 83.

Quam dilecta tabernacula tua Dōmine virtutum: * concupiscit, & deficit anima mea in atria Dōmini.

Cor meum, & caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Et enim passer invenit sibi domum: * & tutur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Dōmine virtutum: * rex meus, & Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua Dōmine: * in saecula saeculorum laudabunt te.

Beatus vir, cuius est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum in loco, quem posuit.

Et enim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Dōmine Deus virtutum exaudi orationem meam: * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus: * & respice in faciem Christi tui:

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei: * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, & veritatem diligit Deus: * gratiam, & gloriam dabit Dōminus.

Non privabit bonis eos, qui ambulat in innocentia: * Dōmine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Antiphona. Tu solus Altissimus super omnem terram.

Antiphona. Benedixisti.

Psalmus 84.

Benedixisti Dōmine terram tuam: * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuae: * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam: * avertisti ab ira indignationis tuae.

Converte nos Deus salutaris noster: * & averte iram tuam a nobis.

Numquid in aeternum irasceris nobis? * aut extendes iram tuam ad generationem in generationem?

Deus tu conversus vivificabis nos: * & plebs tua letabitur in te.

Ostende nobis Dōmine misericordiam tuam: * & salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dōminus Deus: * quoniam loquetur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos: * & in eos, qui convertuntur ad cor.

Veritatem prope timentes eum salutare ipsius: * ut inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia, & veritas obviaverunt sibi: * justitia, & pax osculate sunt.

Veritas de terra orta est: * & justitia de caelo prospexit.

Et enim Dōminus dabit benignitatem: * & terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit: * & ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

Inclina Dōmine aurem tuam, & exaudi me: * quoniam inops, & pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: * salvam fac servum

vum

vum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei Dōmine, quoniam ad te clamavi tota die: * lacerifica animam servi tui, quoniam ad te Dōmine animam meam levavi.

Quoniam tu Dōmine suaviss, & mitis: * & multa misericordiae omnibus invocantibus te.

Auribus percipe Dōmine orationem meam: * & intende voci deprecationis meae.

In die tribulationis meae clamavi ad te: * quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis Dōmine: * & non est secundum opera tua.

Omnes gentes quascumque fecisti, venient, & adorabunt coram te Dōmine: * & glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia: * tu es Deus solus.

Deduc me Dōmine in via tua, & ingrediar in veritate tua: * letetur cor meum ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi Dōmine Deus meus in toto corde meo, * & glorificabo nomen tuum in aeternum:

Quia misericordia tua magna est super me: * & eruiti animam meam ex inferno inferiori.

Deus iniqui insurrexerunt super me, & synagoga potentium quaesierunt animam meam: * & non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu Dōmine Deus miserator & misericors, * patiens, & multa misericordiae, & verax,

Respice in me, & miserere mei: * da imperium tuum puero tuo: & salvum fac filium ancillae tuae.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, & confundantur: * quoniam tu Dōmine adjuvisti me, & consolatus es me.

Antiphona. Benedixisti Dōmine terram tuam.

Antiphona. Fundamenta ejus.

Psalmus 86.

Fundamenta ejus in montibus sanctis: * diligit Dōminus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, & Babylonis * scientium me.

Ecce alienigenae, & Tyrus, & populus Aethiopia, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicit: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundavit eam Altissimus?

Dōminus narrabit in scripturis populorum, & principum: * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut latantium omnium * habitatio est in te.

Psalmus 87.

Dōmine Deus salutis meae: * in die clamavi, & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * & vita mea inferno appropinquavit.

Aestimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber,

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebris, & in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, & non egredietur oculi mei languerunt praepropterea. Clamavi ad te Dōmine tota die: * expandi ad te manus meas.

Num

Numquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, & veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua: & justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi: & manè oratio mea praeveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam: & avertis faciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in laboribus à juventute mea: & exaltatus autem, humiliatus sum & conturbatus.

In me transierunt irae tuae: & terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totà die: & circumdederunt me simul.

Elongasti à me amicum, & proximum: & notos meos à miseria.

Antiphona. Fundamenta ejus in montibus sanctis.

Antiphona. Benedixtus.

Psalmus 88.

Misericordias Domini * in aeternum cantabo.

In generationem & generationem * annuntiabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti: In aeternum misericordia edificabitur in caelis: * preparabitur veritas tua in eis.

Dispouit testamentum electis meis, juravi David servo meo: * Usque in aeternum preparabo semen tuum.

Et edificabo in generationem, & generationem * sedem tuam.

Confitebuntur caeli mirabilia tua Domine: * etenim veritatem tuam in ecclesia sanctorum.

Quoniam quis in nubibus aequabi-

tur Domino: * similis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificatur in consilio sanctorum: * magnus & terribilis super omnes qui in circuitu ejus sunt.

Domine Deus virtutum quis similis tibi? * potens es Domine, & veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris potestati maris: * motum autem fluctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliasti sicut vulneratum, superbum: * in brachio virtutis tuae dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt caeli, & tua est terra, orbem terrae & plenitudinem ejus tu fundasti: * aquilonem, & mare tu creasti.

Thabor & Hermon in nomine tuo exultabunt: * tuum brachium cum potentia.

Firmetur manus tua, & exaltet dextera tua: * justitia & judicium preparatio sedis tuae.

Misericordia & veritas praecedent faciem tuam: * beatus populus, qui scit jubilationem.

Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabunt tota die: * & in justitia tua exultabuntur.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es: * & in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.

Quia Domini est assumptio nostri, * & sancti Israel regis nostri.

Tunc locutus es in visione sanctis tuis, & dixisti: * Posui adjutorium in potente: & exaltavi electum de plebe mea.

Inveni David servum meum: * oleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei: * & brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo, & fi-

lius iniquitatis non apponet necesse ei.

Et concludam à facie ipsius inimicos ejus: * & odientes eum in fugam convertam.

Et veritas mea, & misericordia mea cum ipso: * & in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus: * & in fluminibus dexteram ejus.

Ipsa invocabit me: Pater meus est tu: * Deus meus, & susceptor salutaris meae.

Et ego primogenitum ponam illum: * excelsum praeregibus terrae.

In aeternum servabo illi misericordiam meam: * & testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in saeculum saeculi semen ejus: * & thronum ejus sicut dies caeli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam: * & in iudicis meis non ambulaverint:

Si justitias meas profanaverint: * & mandata mea non custodierint:

Visitabo in virga iniquitates eorum: * & in verbis peccata eorum.

Misericordiam autem meam non dispargam ab eo: * neque necesse in veritate mea:

Neque profanabo testamentum meum: * & quae procedunt de labiis meis non faciam irrita.

Semel juravi in sancto meo, si David mentiar: * semen ejus in aeternum manebit.

Et thronus ejus sicut Sol in conspectu meo, * & sicut Luna perfecta in aeternum: & testis in caelo fidelis.

Tu vero repulisti & despexisti: distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: profanasti in terra sanctuarium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus: * vobis susti firmamentum ejus formidinem,

Diripuérunt eum omnes transeuntes viam: * factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram deprimentium eum: * letificasti omnes inimicos ejus. Avertisti adjutorium gladii ejus: * & non es auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione: * & sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies temporis ejus: * perdidisti eum confusione.

Usquequò Domine avertis in finem: * exardescet sicut ignis ira tua?

Memorare quae mea substantia: numquid enim vanè constituiti omnes filios hominum?

Quis est homo, qui vivet, & non videbit mortem: * eruet animam suam de manu inferi?

Ubi sunt misericordiae tuae antiquae Domine, * sicut jurasti David in veritate tua?

Memor esto Domine opprobrii servorum tuorum * (quod continui in sinu meo) multarum gentium.

Quod exprobraverunt inimici tui Domine, * quod exprobraverunt commutationem Christi tui.

Benedictus Dominus in aeternum: * fiat, fiat.

Psalmus 93.

Deus ultionum Dominus: * Deus ultionum liberè egit.

Exaltare qui iudicas terram: * redde retributionem superbis.

Usquequò peccatores Domine: * usquequò peccatores gloriabuntur:

Effabuntur, & loquentur iniquitatem: * loquentur omnes, qui operantur iniustitiam?

Populum tuum Domine humiliaverunt: * & hereditatem tuam vexaverunt.

Viduum & advenam interfecerunt: * & pupillos occiderunt.

Et dixerunt: Non videbit Dominus, * nec intelliget Deus Jacob.

In-

Intelligite insipientes in populo: *
& stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non audivit? *
aut qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit gentes, non arguet: *
qui docet hominem scientiam?

Dominus scit cogitationes hominum, *
quoniam vanæ sunt.

Beatus homo, quem tu eruderis
Dómine: * & de lege tua docueris eum.

Ut mitiges ei à diébus malis: *
donec fociatur peccatoris fovea.

Quia non repellet Dóminus plebem suam: * & hereditatem suam non derelinquet.

Quoadusque iustitia convertatur in iudicium: * & qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dóminus adjóvit me: *
paulóminus habitasset in inferno anima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: *
misericórdia tua Dómine adjuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: *
consolationes tuæ latificaverunt animam meam.

Numquid adheret tibi sedes iniquitatis: *
qui fingis laborem in præcepto?

Captábunt in animam justis: * & sanguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refugium, *
& Deus meus in adiutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum: *
& in malitia eorum disperdet eos: *
disperdet illos Dominus Deus noster.

Antiphona. Benedíctus Dóminus in ætérnum.

Antiphona. Cantáte.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino canticum novum: *
cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedicite nómini ejus: *
annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, *
in ómnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: *
terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Géntium dæmonia: *
Dóminus autem cælos fecit.

Confessio, & pulchritúdo in conspectu ejus: *
sanctimonia, & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino patræ géntium, afferte Dómino glóriam & honorem: *
afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tollite hóstias, & introite in átria ejus: *
adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur à facie ejus univér-
sa terra: *
dicite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: *
judicábit populos in æquitáte.

Læténtur cæli, & exultet terra, commovéatur mare, & plenitúdo ejus: *
gaudéunt campi, & ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvarum à facie Domini, quia venit: *
quoniam venit iudicare terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, *
& populos in veritate sua.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, exultet terra: *
læténtur insule multe.

Nubes, & caligo in circuitu ejus: *
iustitia, & iudicium corréctio seais ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, *
& in-

inflammábit in circuitu inimicos ejus. Illuxérunt fulgura ejus orbi terræ: *
vidit, & commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt à facie Dómini: *
à facie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustitiam ejus: *
& vidérunt omnes populi glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adoránt sculptilla: *
& qui gloriántur in simulacris suis.

Adoráte eum omnes ángeli ejus: *
audivit, & lætata est Sion.

Et exultavérunt filię Judæ, *
propter iudicia tua Dómine:

Quoniam tu Dóminus altísimus super omnem terram: *
nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odite malum: *
custódit Dóminus ánimas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberábit eos.

Lux orta est justo, *
& rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: *
& confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona. Cantáte Dómino, & benedicite nómini ejus.

Per Annum, y. Intret oratio mea in conspectu tuo Dómine.

R. Inclina aurem tuam ad precem meam.

Pro uno Martyre, y. Posuisti Dómine super caput ejus. R. Coronam de lapide pretioso.

Pro pluribus Martyribus, y. Exultent iusti in conspectu Dei. R. Et delectentur in lætítia.

Pro Confessore Pontífice, y. Elegit eum Dóminus sacerdotem sibi. R. Ad sacrificandum ei hóstias laudis.

Pro Confessore non Pontífice, y. Os iusti meditábitur sapientiam. R. Et lingua ejus loquétur iudicium.

Pro una Sancta, y. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus in medio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES.

Antiphona. Spiritu principali confirmatum meum Deus. Psalm. Miserere. 42. Antiphona. In veritate.

Psalmus 142.

Dómine exaudi orationem meam: áuribus percípe obsecratió-
nem meam in veritate tua: *
exaudi me in tua iustítia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo: *
quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus animam meam: *
humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscuris sicut mórtuos sæculi: *
& anxíatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui diorum antiquorum, meditatus sum in ómnibus operibus tuis: *
in factis manuum tuarum meditábar.

Expánde manus meas ad te: *
anima mea sicut terra sine aqua tibi:

Velóeiter exáudi me Dómine: *
defécit spiritus meus.

Non avértas faciem tuam à me: *
& similis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mané misericórdiam tuam: *
quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ambulém: *
quia ad te levavi animam meam.

Eripe me de inimicis meis Dómine, ad te contíngi: *
doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: *
propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne animam meam: * & in misericórdia tua dispédes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant animam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Antiphona. In veritate tua exáudi me Dómine.

Antiphona. Illúmina Dómine vultum tuum super nos. **Psalmus.** Deus meus * ad te de luce vigilo. 13.

Antiphona. Dómine.

Canticum Habacuc. **Cap. 3.**
Dómine audivi auditionem tuam, * & timui.

Dómine opus tuum * in médio annórum vivificá illud:

In médio annórum notum facies: * cum irátus fueris, misericórdiæ recordaberis.

Deus ab Austro véniet, * & sanctus de monte Pharan:

Operúit cœlos glória ejus: * & laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * cœrnu in manibus ejus:

Ibi abscondita est fortitúdo ejus: * ante faciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diabolus ante pedes ejus. * Stetit, & mensus est terram.

Aspexit, & dissolvit Gentes: * & contriti sunt montes sæculi.

Incurvati sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitatis ejus.

Proiniquitate vidi tentória Æthiopiæ, * turbabuntur pelles terre Madian.

Numquid in fluminibus irátus es Dómine? * aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatió tua?

Qui ascédes super equos tuos: * & quadrigæ tuæ salvatió.

Suscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tribubus quæ locutus es:

Fluvios scindes terre: viderunt te, & doluerunt montes: * gurges aquarum transiit.

Dedit abyssus vocem suam: * altitúdo manus suas levavit.

Sol, & luna steterunt in habitaculo suo, * in luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore fulgurantis haste tuæ.

In frémitu conculcabis terram: * & in furóre obstupefacies Gentes.

Egressus es in saltem pópuli tui: * in saltem cum Christo tuo:

Percussisti caput de domo impij: * denudasti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, capiti bellatorum ejus, * venientibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultatió eórum * sicut ejus, qui devorat páuperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquarum multarum.

Audivi, & conturbatus est venter meus: * à voce contremuerunt labia mea.

Ingressiátur putredo in óssibus meis, * & super me scateat.

Ut requiescam in die tribulatiónis: * ut ascendam ad pópulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * & non erit germen in vineis.

Mentiétur opus oliivæ: * & arva non afferent cibum.

Abscinderétur de ovili pecus: * & non erit arméntum in præsepibus.

Ego autem in Dómino gaudebo: * & exultabo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * & ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excelsa mea dedécet me victor * in psalmis canéntem.

Antiphona. Dómine audivi auditum tuum, & timui.

Antiphona. In tympano & choro, in chórdis & órgano laudate Deum.

Psalmus. Laudate Dóminum de cœlis. 14.

Capitulum.

Rom. 13. d

NOx præcessit, dies autem appropinquavit. Abjiciamus ergo ópera tenebrarum, & induamur arma lucis. Sicut in die honestè ambulémus.

Hymnus.

ÆTerna cœli glória,
Beata spes mortalium,
Summi Tonantis Unice,
Castæque proles Virginis:
Da dexteram surgentibus,
Exurgat & mens sobria,
Flagrans & in laudem Dei
Grates rependat debitas.

Ortus refulget Lucifer,
Præitque solem nuncijs:
Cadunt tenebræ noctium,
Lux sancta nos illuminet.
Manensque nostris sensibus
Noctem repellat sæculi,
Omni que fine temporis
Purgata servet pectora.

Quæsitâ jam primum Fides
In corde radices agit:
Secunda Spes congaudeat,
Qua major extat Charitas.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, & per omne sæculum.
Amen.

V. Repleti sumus manè misericordiâ tuâ. **R.** Exultavimus, & delectati sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Per viscera misericordiæ Dei nostri, visitavit nos oriens ex alto.

Preces, quando dicuntur, habentur suprâ in Feria secunda. 44.

S A B B A T O

Ad Matutinum.

Invitorium. Dóminum Deum nostrum, * Venite, adorémus. **Psalmus.** Venite, exultémus. 1.

Hymnus.

Summæ Parens clemencie,
Mundi regis qui machinam,

Pars Æstiva.

Unus & substantiæ,
Trinusque personis Deus:
Nostros pius cum canticis
Fletus benignè suscipe;
Ut corde puro sordium
Te perficiam largiùs.

Lumbos, jecique morbidum
Flammis adire congruis;
Accincti ut artus excubent,
Luxu remoto pessimo.

Quicumque ut horas noctium
Nunc concinendo rumpimus,
Ditemur omnes astatim
Donis beatæ patriæ.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona. Quia mirabilia.

Psalmus 97.

Cantate Dómino canticum novum: * quia mirabilia fecit. Salvavit sibi dextera ejus, * & brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutarem suum: * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, * & veritatis suæ dómui Israel.

Viderunt omnes termini terræ * salutarem Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate, & exultate, & psallite:

Psallite Dómino in cithara, in cithara & voce psalmi: * in tubis dulcibus, & voce tubæ cœrnæ.

Jubilate in conspectu regis Dómini: * moveátur mare, & plenitudo ejus: orbis terrarum, & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt in conspectu Dómini: * quóniam venit iudicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * & pópulos in æquitate.

F

Psal-

Psalmus 98.

Dominus regnavit, irascantur
pópuli: * qui sedet super Ché-
rubim, moveatur terra.

Dóminus in Sion magnus: * & ex-
celsus super omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno:
quóniam terribile, & sanctum est: *
& honor regis iudicium diligit.

Tu parasti directiões: * iudicium
& justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nos-
trum: * & adoráte scabellum pedum
ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdotibus
ejus: * & Sámuel inter eos qui in-
vocant nomen ejus.

Invocabant Dóminum, & ipse ex-
audiébat eos: * & in columna nubis
loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * &
præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudié-
bas eos: * Deus tu propitiu fuisti
eis, & ulciscens in omnes adinven-
tiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nos-
trum, & adoráte in monte sancto
ejus: * quóniam sanctus Dóminus
Deus noster.

Antiphona. Quia mirabilia fecit
Dóminus.

Sequens Antiphona & Psalm. Ju-
biláte, hic prætermittitur quando di-
citur in Laudibus, in et Sabbatis, in
quibus fit Officium de Sancta Maria,
& in Vigilia Nativitatis Domini
in Sabbato occurrente, & ejus lo-
co dicitur Antiphona & Psalmus
Bonum est confiteri.

Antiphona. Jubilate.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * ser-
vite Dómino in lætitia.

Intróite in conspéctu ejus, *
in exultatiõe.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est
Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos:

Pópulus ejus & oves pascuæ ejus: *
intróite portas ejus in confessione,
atria ejus in hymnis: confitemini illi.

Laudate nomen ejus: quóniam
suavis est Dóminus, in ætérnum
misericórdia ejus, * & usque in
generatiõe & generatiõe vé-
ritas ejus.

Vel Psalmus 97.

Bonum est confiteri Dómino: *
& psállere nómini tuo Altis-
sime:

Ad annuntiándum mané miseri-
córdiam tuam: * & veritatem tuam
per noctem;

In decachódo, psaltério: * cum
cántico, in cithara.

Quia delectásti me Dómine in fac-
tura tua: * & in opéribus mánuum
tuarum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua
Dómine! * nimis profúnda facta
sunt cogitatiões tue.

Vir insipiens non cognóscet: * &
stultus non intelliget hæc.

Cum exórti fuerint peccatóres si-
cut fœnum: * & apparerint om-
nes, qui operántur iniquitatem:

Ut intéreat in sæculum sæculi: *
tu autem Altissimus in ætérnum
Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómi-
ne, quóniam ecce inimíci tui per-
ibunt: * & dispergéntur omnes, qui
operántur iniquitatem.

Et exaltábitur sicut uniórnis cor-
nu meum: * & senéctus mea in
misericórdia úberis.

Et despéxit óculus meus inimicos
meos: * & in insurgéntibus in me
malignántibus audiet auris mea.

Justus, ut palma florébit: * sicut
cedrus Libani multiplicábitur.

Plantati in domo Dómini, * in
atriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicábentur in senécta
úberis: * & bené patientes erunt,
ut annuntient:

Quó-

Quóniam rectus Dóminus Deus
noster: * & non est iniquitas in eo.

Psalmus 100.

Misericórdiam, & iudicium *
cantábo tibi Dómine:

Psállam, & intélligam in via im-
maculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cor-
dis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos
meos rem injústam: * faciéntes præ-
varicatiões odivi.

Non adhesit mihi cor pravum: *
declinántem a me malignum non
cognoscébam.

Detrahéntem secretó próximo
suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, & insatiábili cor-
de, * cum hoc non edébam.

Óculi mei ad fidéles terræ: ut sé-
deant mecum: * ambulans in via
immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus
meæ qui facit supérbiam: * qui ló-
quitur iniqua, non diréxit in conspé-
ctu oculórum meórum.

In matutino interficiébam omnes
peccatóres terræ: * ut disperderem
de civitate Dómini omnes operántes
iniquitatem.

Antiphona. Jubilate Deo omnis
terra.

Vel Antiphona. Bonum est con-
fiteri Dómino.

Antiphona. Clamor meus.

Psalmus 101.

Domine exaudi oratiõe
meam: * & clamor meus ad
te véniat.

Non avértas facièm tuam a me: *
in quacúmque die tribulor, inclina
ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, *
velociter exáudi me:

Quia defecérunt sicut fumus dies
mei: * & ossa mea sicut crémium
aruerunt.

Percussus sum ut fœnum, & aruit

cor meum: * quia oblitus sum co-
medere panem meum.

A voce gemitus mei * adhesit os
meum carni meæ.

Similis factus sum pelicáno soli-
túdinis: * factus sum sicut nyctico-
rax in domicilio.

Vigilávi, * & factus sum sicut pas-
ser solitarius in tecto.

Totá die exprobrábant mihi ini-
mici mei: * & qui laudábant me,
advérsum me jurábant.

Quia cinerem tamquam panem
manducábam, * & potum meum
cum fetu miscébam.

A facie iræ & indignatiões tuæ: *
quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declináv-
erunt: * & ego sicut fœnum arui.

Tu autem Dómine in ætérnum pér-
manes: * & memoriále tuum in ge-
neratiõe & generatiõe.

Tu exurgens miseréberis Sion: *
quia venit tempus.

Quóniam placuerunt servis tuis
lápides ejus: * & terræ ejus misere-
buntur.

Et timebunt Gentes nomen tuum
Dómine, * & omnes reges terræ
gloriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: *
& videbitur in glória sua.

Respéxit in oratiõe humí-
lium: * & non sprevit preceem eó-
rum.

Scrībántur hæc in generatiõe ál-
tera: * & pópulus, qui creábitur,
laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélsis sancto
suo: * Dóminus de cælo in terram
aspéxit:

Ut audiret gemitus competitó-
rum: * ut sólveret filios interemp-
tórum:

Ut annuntient in Sion nomen Dó-
mini: * & laudem ejus in Jerusa-
lem.

In conveniēdo pópulos in unum,*
& reges ut sérviant Dómino.

Réspóndit ei in via virtútis suæ:
Pauçitatem diērum meórum nūntia
mibi.

Ne révoques me in dimídio diērum
meórum: * in generatióem & ge-
neratióem anni tui.

Initio tu Dómine terram fundá-
sti: * & ópera mánuum tuárum sunt
cœli.

Ipsi peribunt, tu autem pérma-
nes: * & omnes sicut vestimētum
veteráscunt.

Et sicut opertórium mutábis eos,
& mutabúntur: * tu autem idem ip-
se es, & anni tui non deficient.

Filií servórum tuórum habitá-
bunt: * & semen eórum in sæculum
dirigétur.

Psalmus 102.

Benedic ánima mea Dómino: *
& ómnia, quæ intra me sunt,
nómini sancto ejus.

Benedic ánima mea Dómino: * & no-
li oblivisci omnes retributiónes ejus.
Qui propitiárit omnibus iniqui-
táribus tuis: * qui sanat omnes infir-
mitates tuas.

Qui rédimít de intéritu vitam
suam: * qui coronat te in misericór-
dia & misericatióibus.

Qui replet in bonis desidérium
tuum: * renovábitur ut áquila ju-
vénit tua:

Faciens misericórdias Dóminus: *
& iudicium omnibus injúriam pa-
tiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis
Israel voluntates suas.

Miserator, & misericors Dómi-
nus: * longánimis, & multum mi-
sericors.

Non in perpétuum irascétur: *
neque in ætérnum conminábitur.

Non secundum peccata nostra fe-
cit nobis: * neque secundum iniqui-
tates nostras retribuit nobis.

Quóniam secundum altitúdinem
cœli à terra: * corroborávit miseri-
córdiam suam super tímētes se.

Quantum distat Ortus ab Occidē-
te: * longè fecit à nobis iniquitates
nostras.

Quómódó miserétur pater filió-
rum, misérus est Dóminus tímēti-
bus se: * quóniam ipse cognóvit fig-
mētum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis
sumus: * homo, sicut fœnum diēs ejus,
tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransibit in
illo, & non subsistet: * & non cog-
nóscet amplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab
ætérno, * & usque in ætérnum super
tímētes eum.

Et iustitia illius in filios filió-
rum, * his qui servant testamēn-
tum ejus:

Et mēiores sunt mandatórum ip-
sius, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem
suam: * & regnum ipsius ómnibus
dominábitur.

Benedicite Dómino omnes ángeli
ejus: * potētes virtúte, faciētes
verbum illius, ad audiéndam vocem
sermónem ejus.

Benedicite Dómino omnes virtú-
tes ejus: * ministri ejus, qui faciētis
voluntatem ejus.

Benedicite Dómino ómnia ópera
ejus: * in omni loco dominatió-
nis ejus, bēdic ánima mea Dó-
mino.

Antiphona. Clamor meus ad te
veniat Deus.

Antiphona. Bénédic.

Psalmus 103.

Benedic ánima mea Dómino: *
Dómine Deus meus magnifi-
catus es vehemēter.

Confessionem, & decórem induis-
ti: * amictus lumine sicut vesti-
mēto:

Extēdēns cœlum sicut pellem: * in
ipsa tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascēsum tuum: *
qui ámbulas super pennas ventó-
rum.

Qui facis ángelos tuos, spíri-
tus: * & ministros tuos, ignem
urémentem.

Qui fundásti terram super stabili-
tatem suam: * non inclinábitur in
sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestimētum, amí-
tus ejus: * super montes stabunt
aque.

Ab increpatione tua fugient: * à
voce tonitruí tui formidábunt.

Ascēdunt montes: & descēdunt
campi * in locum, quem fundásti
eis.

Términum posuisti, quem non
transgrediētur: * neque conver-
tēntur operire terram.

Qui emittis fontes in convállibus,*
inter médiū montium pertransibunt
aque.

Potábunt omnes béstie agri: *
expectábunt óagri in siti sua.

Super ea volúcres cœli habitá-
bunt: * de médió petrarum dabunt
voces.

Rigans montes de superióribus
suis: * de fructu óperum tuórum
satiábitur terra:

Prodúcens fœnum júmentis, * &
herbam servituti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * &
vinum lætificet cor hóminis.

Ut exháret faciem in oleo: * &
panis cor hóminis confirmet.

Saturábuntur ligna campi, & cedri
Libani, quas plantávit: * illic pás-
seres nidificábunt.

Heródií domus dux est eórum: *
montes excelsi cervis: * petra refu-
gium herináciis.

Fecit lunam in tépóra: * sol cog-
nóvit occásum suum.

Posuiste ténébras, & facta est nox: *

in ipsa pertransibunt omnes béstie
sylvæ.

Catuli leónum rugiētes, ut rá-
píant, * & querant à Deo escam
sibi.

Ortus est sol, & congregáti sunt: *
& in cubilibus suis collocábuntur.

Exibit homo ad opus suum: * &
ad operatióem suam usque ad vés-
perum.

Quam magnificáta sunt ópera tua
Dómine! * ómnia in sapiéntia fecis-
ti: impleta est terra possessiōe tua.

Hoc mare magnum, & spatiósum
mánibus: * illic reptilia, quorum
non est númerus.

Animália pusilla cum magnis: *
illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formásti ad illu-
déndum eum: * ómnia à te expectánt
ut des illis escam in tépore.

Dante te illis, colligent: * ape-
riēte te manum tuam, ómnia im-
plebúntur bonitate.

Avértēte autem te faciem, tur-
babuntur: * auferes spíritum eórum,
& deficient: & in pulverem suum
revertēntur.

Emittes spíritum tuum, & crea-
búntur: * & renovábis faciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: *
lætábitur Dóminus in óperibus suis:
Qui respicit terram, & facit eam
trémere: * qui tangit montes, &
fumigant.

Cantábo Dómino in vita mea: *
psallam Deo meo quám diu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum: *
ego verò delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres à terra: * &
iniqui ita ut nonsint: * bēdic áni-
ma mea Dómino.

Psalmus 104.

Confitemini Dómino, & invocá-
te nomen ejus: * annuntiáte
inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei: * narrá-
te ómnia mirabilia ejus.

Psalmus 104.

Confitemini Dómino, & invocá-
te nomen ejus: * annuntiáte
inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei: * narrá-
te ómnia mirabilia ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * letétur cor quæréntium Dóminum.

Querite Dóminum, & confirmámini: * quærite faciém ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit: * prodígia ejus, & júdicia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus: * filií Jacob elécti ejus.

Ipsé Dóminus Deus noster: * in univérsa terra júdicia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui: * verbi, quod mandávit in mille generatiónes:

Quod dispósuit ad Abraham: * & juraménti sui ad Isaac.

Et státuit illud Jacob in præcéptum: * & Israël in testaméntum ætérnum:

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funiculum hæreditátis vestræ.

Cùm essent número brevi, * paucíssimi & incolæ ejus:

Et pertransiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non reliquit hóminem nocére eis: * & corripuit pro eis reges.

Nolite tângere christos meos: * & in prophétis meis nófite malignári.

Et vocávit famem super terram: * & omne firmaméntum panis contrivit.

Misit ante eos virum: * in servum venúndatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertransiit ánimam ejus, * donec veniret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum: * misit rex, & solvit eum; prínceps populórum, & dimisit eum.

Constituit eum dómínium domús suæ: * & príncipem omnis possessiõis suæ:

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum: * & senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israël in Ægyptum: * & Jacob ácola fuit in terra Cham. Et auxit pópulum suum veheménter: * & firmávit eum super inimicos ejus.

Convértit cor eórum ut odirent pópulum ejus: * & dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténébras, & obscurávit: * & non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sanguinem: * & occidit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas: * in penetralibus regum ipsórum.

Dixit, & venit cœnomýia: * & cínifes in ómnibus finibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grádinem: * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, & ficúlneas eórum: * & contrivit lignum finium eórum.

Dixit, & venit locústa, & bruchus, * cujus non erat número:

Et comédit omne fœnum in terra eórum: * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum: * primitias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto & auro: * & non erat in tribubus eórum infirmus.

Letáta est Ægyptus in profectiõne eórum: * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expandit nubem in protectiõnem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Pe-

Petiérunt, & venit cotúrnix: * & pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábit ut Abraham puerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exultatiõne, * & eléctos suos in lætitia.

Et dedit illis regiões Géntium: * & labóres populórum possederunt;

Ut custódiant justificatiões ejus, * & legem ejus requirant.

Antiphona. Bénedic ánima mea Dómino.

Antiphona. Visita nos. *Psalms 105.*

Confitemini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * auditas faciet omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt júdiciam, * & faciunt justitiam in omni tẽpore.

Memento nostri Dómine in benedictiõne popúli tui: * visita nos in salutari tuo:

Ad vidéndum in bonitate electórum tuórum, ad lætándum in lætitia gentis tuæ: * ut laudéris cum hæreditate tuæ.

Peccávimus cum patribus nostris: * injústè egimus, iniquitatem fecimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabilia tua: * non fuerunt memóres multitudinis misericórdia tuæ.

Et irritavérunt ascendentes in mare, * Mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum: * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare rubrum, & exciccatum est: * & deduxit eos in abyssi sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odién-

tium: * & redémit eos de manu inimici.

Et opéruit aqua tribulátes eos: * unus ex eis non remansit.

Et credidérunt verbis ejus: * & laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, obliti sunt óperum ejus: * & non sustinérunt consiliolum ejus.

Et concupierunt concupiscéntiam in desérto: * & tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiõnem ipsórum: * & misit saturitatem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris: * Aaron sanctum Dómini.

Aperta est terra, & deglutivit Dathan: * & opéruit super congregatiõnem Abiron.

Et exarsit ignis in synagoga eórum: * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vitulum in Horeb: * & adoravérunt scúptile.

Et mutavérunt glóriam suam: * in similitúdinem vituli comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magna in Ægypto, mirabilia in terra Cham: terribilia in Mari rubro.

Et dixit ut dispéderet eos: * sicut in Móyses eléctus ejus stetit in confractiõne in conspéctu ejus.

Ut avérteret iram ejus ne dispéderet eos: * & pro nihilo habuérunt terram desiderábilem:

Non credidérunt verbo ejus, & murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudierunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos: * ut prostérneret eos in desérto:

Et ut dejiceret semen eórum in nationibus: * & dispégeret eos in regiõibus.

F 4

Et

Et initiati sunt Beelphegor : * & comederunt sacrificia mortuorum.

Et irritaverunt eum in adinventiōibus suis : * & multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees, & placavit : * & cessavit quassatio.

Et reputatum est ei in iustitiam, * in generationem & generationem usque in sempiternum.

Et irritaverunt eum ad Aquas contradictionis : * & vexatus est Moyses propter eos : quia exacerbaverunt spiritum ejus.

Et distinxit in labiis suis : * non disperdiderunt gentes, quas dixit Dominus illis.

Et commisti sunt inter gentes, & didicerunt opera eorum : & servierunt sculptilibus eorum : * & factum est illis in scandalum.

Et immolaverunt filios suos, * & filias suas demōniis.

Et effuderunt sanguinem innocentem : * sanguinem filiorum suorū & filiarum suorū, quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, & contaminata est in operibus eorum : * & fornicati sunt in adinventiōibus suis.

Et iratus est furōre Dominus in pōpulum suum : * & abominatus est hereditatem suam.

Et tradidit eos in manus gentium : * & dominati sunt eorum qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici eorum, & humiliati sunt sub manibus eorum : * saepe liberavit eos.

Ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo : * & humiliati sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit cum tribularētur : * & audivit orationem eorum.

Et memor fuit testamenti sui : * & penituit eum secundum multitudinem misericordiae suae.

Et dedit eos in misericordias * in conspectu omnium qui cēperant eos.

Salvos nos fac Dōmine Deus noster : * & congrega nos de nationibus :

Ut confiteamur nōmini sancto tuo : * & gloriamur in laude tua.

Benedictus Dominus Deus Israel à saeculo & usque in saeculum : * & dicit omnis pōpulus : Fiat, fiat.

Psalmus 106.

Confitemini Dōmino quoniam bonus : * quoniam in saeculum misericordia ejus.

Dicant qui redempti sunt a Dōmino, quos redemit de manu inimici : * & de regionibus congregavit eos.

A solis ortu, & occasu : * ab aquilone, & mari.

Erraverunt in solitudine in iniquo : * viam civitatis habitaculi non invenerunt.

Esuriētes, & sitiētes : * anima eorum in ipsis defecit.

Et clamaverunt ad Dōminum cum tribularētur : * & de necessitatibus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam : * ut irent in civitatem habitatiōnis.

Confiteantur Dōmino misericordiae ejus : * & mirabilia ejus filiis hominum.

Quia satiavit animam inanem : * & animam esuriētem satiavit bonis.

Sedentes in tenebris, & umbra mortis : * victos in mendicitate & ferro.

Quia exacerbaverunt eloquia Dei : * & consilium Altissimi irritaverunt.

Et humiliatum est in laboribus cor eorum : * infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.

Et clamaverunt ad Dōminum cum tribularētur : * & de necessitatibus eorum liberavit eos.

Et

Et eduxit eos de tenebris, & umbra mortis : * & vincula eorum dirupit.

Confiteantur Dōmino misericordiae ejus : * & mirabilia ejus filiis hominum.

Quia contrivit portas aereas : * & vectes ferreos confrēgit.

Suscipit eos de via iniquitatis eorum : * propter injustitias enim suas humiliati sunt.

Onnem escam abominata est anima eorum : * & appropinquaverunt usque ad portas mortis.

Et clamaverunt ad Dōminum cum tribularētur : * & de necessitatibus eorum liberavit eos.

Misit verbum suum, & sanavit eos : * & eripuit eos de interitiōibus eorum.

Confiteantur Dōmino misericordiae ejus : * & mirabilia ejus filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis : * & annuntient opera ejus in exultatione.

Qui descendunt mare in navibus, * faciētes operationem in aquis multis.

Ipsi viderunt opera Dōmini, * & mirabilia ejus in profundo.

Dixit, & stetit spiritus procellae : * & exaltati sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad caelos, & descendunt usque ad abyssos : * anima eorum in malis tabescebat.

Turbati sunt, & moti sunt sicut ebrii : * & omnis sapientia eorum devorata est.

Et clamaverunt ad Dōminum cum tribularētur, * & de necessitatibus eorum eduxit eos.

Et statuit procellam ejus in auram : * & siluerunt fluctus ejus.

Et letati sunt quia siluerunt : * & deduxit eos in portum voluntatis eorum.

Confiteantur Dōmino misericordiae ejus : * & mirabilia ejus filiis hominum.

Et exaltent eum in ecclesia plebis : * & in cathedra seniorum laudent eum.

Posuit flumina in deserto : * & exitus aquarum in sitim ;

Terram fructiferam in sanguinem, * & malitia inhabitantium in ea.

Posuit desertum in stagna aquarum : * & terram sine aqua in exitus aquarum.

Et collocavit illic esuriētes : * & constituerunt civitatem habitatiōnis.

Et seminaverunt agros, & plantaverunt vineas : * & fecerunt fructum nativitatis.

Et benedixit eis, & multiplicati sunt nimis : * & jumēta eorum non minoravit.

Et pauci facti sunt : * & vexati sunt à tribulatione malorum, & dolore.

Effusa est contemptio super principes : * & errare fecit eos in invio, & non in via.

Et adjuvit pauperem de inopia : * & posuit sicut oves familias.

Viderunt recti, & lætabuntur : * & omnis iniquitas oppilabit os suum.

Quis sapiens & custodiet haec ? * & intelliget misericordias Dōmini ?

Antiphona. Visita nos Domine in salutari tuo.

Antiphona. Confitebor Dōmino. **Psalmus 107.**

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum : * cantabo, & psallam in gloria mea.

Exurge gloria mea, exurge psalterium, & cithara : * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in pōpulis Dōmine : * & psallam tibi in nationibus.

Quia magna est super caelos misericordia tua.

ri-

ricórdia tua: * & usque ad nubes
véritas tua.

Exaltare super cœlos Deus, & super
omnem terram glória tua: * ut
liberentur dilecti tui.

Salvum fac dextera tua, & exaudi
me: * Deus locutus est in sancto
suo:

Exultabo, & dividam Sichimam,*
& convallē tabernaculorum dimē-
tiar.

Meus est Galaad, & meus est Ma-
nâsses: * & Ephraim susceptio cā-
pitis mei.

Juda rex meus: * Moab levis spei
meæ.

In Idumæam extēdam calcea-
mētum meum: * mihi alienigenæ
amici facti sunt.

Quis deducet me in civitatem mun-
nitam? * quis deducet me usque in
Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulisti nos,*
& non exibis Deus in virtutibus
nostris?

Da nobis auxilium de tribulatio-
ne: * quia vana salus hómīnis.

In Deo faciemus virtutem: * &
ipse ad nihilum deducet inimicos
nostros.

Psalmus 108.

DEus laudem meam ne tacueris: *
quia os peccatoris, & os do-
lōsi super me apertum est.

Locuti sunt adversum me lingua
dolōsa, & sermonibus odii circum-
dedērunt me: * & expugnāvērunt me
gratis.

Pro eo ut me diligenter, detrahē-
bant mihi: * ego autem orābam.

Et posuerunt adversum me mala
pro bonis: * & odium pro dilectio-
ne mea.

Constituē super eum peccatorem: *
& diābolus stet à dextris ejus.

Cum judicātur, exeat condem-
nātus: * & oratio ejus fiat in pec-
cātum.

Fiant dies ejus pauci: * & episco-
pātum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus orphani: * & uxor
ejus vidua.

Nutantes transferantur filii ejus,
& mendicent: * & ejiciantur de ha-
bitationibus suis.

Scrutetur fœneratur omnem substā-
tiam ejus: * & diripiant aliēni
labores ejus.

Non sit illi adjutor: * nec sit qui
misereatur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum: * in
generatiōne una deleatur nomen
ejus.

In memoriā rédeat iniquitas pa-
trum ejus in conspectu Dómini: * &
peccātum matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dóminum semper,
& dispereat de terra memoria eorū:
* pro eo quod non est recor-
dātus facere misericórdiam.

Et persecutus est hómīnem ino-
pem; & mendicem, * & compunc-
tum corde mortificāre.

Et diléxit maledictiōnem, & vé-
niat ei: * & nóluit benedictiōnem,
& elongabitur ab eo.

Et induit maledictiōnem sicut
vestimētum, * & intravit sicut
aqua in interiōra ejus, & sicut
oleum in ossibus ejus.

Fiat ei sicut vestimētum, & quod
operitur: * & sicut zona, quā sem-
per præcingitur.

Hoc opus eorū, qui detrahunt
mihi apud Dóminum: * & qui
loquuntur mala adversus animam
meam.

Et tu Dómine, Dómine, fac me-
cum propter nomen tuum: * quia
suavis est misericórdia tua.

Libera me, quia egēnus, & pau-
per ego sum: * & cor meum con-
turbatum est intrā me.

Sicut umbra cum declinat, ablā-
tus sum: * & excussus sicut sicut
locustæ.

Ge-

Gēna mea infirmata sunt à jeju-
nio: * & caro mea immutata est
propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium
illis: * viderunt me, & movērunt
cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus meus: *
salvum me fac secūndum miseri-
córdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: *
& tu Dómine fecisti eam.

Maledicent illi, & tu benedicēs: *
qui insurgunt in me, confundan-
tur: servus autem tuus lætabitur.

Induantur qui detrahunt mihi,
pudore: * & operiantur sicut di-
plóide confusiōne sua.

Confitebor Dómino nimis in ore
meo: * & in medio multorum lau-
dabo eum.

Quia ástitit à dextris páuperis, *
ut salvam faceret à persequētibis
animam meam.

Antiphona. Confitebor Dómino
nimis in ore meo.

Per Annum, Y. Dómine exaudi
oratiōnem meam. **R.** Et clamor
meus ad te veniat.

Pro beata Maria, Y. Diffusa
est grátia in lábilis tuis. **R.** Prop-
tērea benedixit te Deus in aetér-
num.

AD LAUDES.

Antiphona. Benignè fac in bona
voluntate tua Dómine.

Psalmus. Miserere mei Deus. 42.
Antiphona. Bonum est.

Psalmus 91.

Bonum est confiteri Dómino: *
& psallere nómini tuo Altis-
simè:

Ad annuntiandum manè miseri-
córdiam tuam: * & veritatem tuam
per noctem.

In decachódo, psalterio: * cum
cántico, in cithara.

Quia delectasti me Dómine in

factura tua: * & in operibus má-
nuum tuarum exultabo.

Quam magnificata sunt ópera tua
Dómine! * nimis profunde facta
sunt cogitationes tuae:

Vir insipiens non cognoscet: * &
stultus non intelliget hæc.

Cum exorti fuerint peccatores si-
cut fœnum: * & apparuerint om-
nes, qui operantur iniquitatem:

Ut intēreant in sæculum sæculi: *
tu autem Altissimus in aetérnum
Dómine.

Quóniam ecce inimici tui Dómi-
ne, quóniam ecce inimici tui per-
ibunt: * & dispergentur omnes, qui
operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut unicórnis cor-
nu meum: * & senescēs mea in mi-
sericórdia uberi.

Et despexit óculus meus inimicos
meos: * & in insurgētibis in me
malignantibus audiet auris mea.

**Justus, ut palma florēbit: * sicut
cedrus Libani multiplicabitur.**

Plantati in domo Dómini, in
átrīs domūs Dei nostri florēbunt.

Adhuc multiplicabuntur in senē-
ta uberi: * & benè patientes erunt,
ut annuntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus
noster: * & non est iniquitas in eo.

Antiphona. Bonum est confiteri
Dómino.

Antiphona. Métuant Dóminum
omnes fines terræ.

Psalmus. Deus Deus meus * ad
te. 13.

Antiphona. Date magnitudinem.
Canticum Moysi. Deut. 32.

Audite cœli quæ loquor, * au-
diat terra verba oris mei.

Concrēscat ut pluvia doctrina
mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, &
quasi stilla super grámina. * Quia
nomen Dómini invocábo:

Date magnificētiā Deo nos-
tro

tro. * Dei perfecta sunt opera, & omnes via eius iudicia:

Deus fidelis, & absque ulla iniquitate, iustus & rectus. * Peccaverunt ei, & non filii eius in sordibus:

Generatio prava atque perversa. * Hæcine reddis Dómino popule stulte & insipientis?

Nunquid non ipse est pater tuus, * qui possedit te, & fecit, & creavit te? Memento dierum antiquorum, * cõgita generationes singulas:

Interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi: * majores tuos, & dicent tibi.

Quando dividébat Altissimus gentes: * quando separábat filios Adam,

Constituit terminos populorum * juxta numerum filiorum Israël.

Pars autem Dómini pópulus ejus: * Jacob funiculus hæreditatis ejus.

Invenit eum in terra deserta, * in loco horribis, & vastæ solitudinis:

Circumdúxit eum, & dócuít: * & custodivit quasi pupillam oculi sui.

Sicut aquila próvocans ad volandum pullos, * & super eos volitans,

Expandit alas suas, & assumpsit eum, * atque portávit in humeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit: * & non erat cum eo deus aliénus,

Constituit eum super excelsam terram: * ut comederet fructus agrorum,

Ut sugeret mel de petra, * oleúmque de saxo durissimo.

Butyrum de armento, & lac de óvibus * cum adipe agnorum, & arietum filiorum Basan:

Et hircos cum medilla tritici, * & sanguinem uvæ biberet meracissimum.

Incrassatus est dilectus, & recalcitravit: * incrassatus, impinguitus, dilatatus,

Dereliquit Deum factórum suum, * & recessit a Deo salutari suo.

Provocaverunt eum in diis aliénis, * & in abominatiónibus ad iracundiam concitaverunt.

Immolaverunt damónis & non Deo, * diis, quos ignorabant:

Novi recentésque venerunt, * quos non coluerunt patres eorum.

Deum qui te genuit dereliquisti, * & oblitus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracundiam concitatus est: * quia provocaverunt eum filii sui & filie.

Et ait: Abscondam faciem meam ab eis, * & considerabo novissima eorum:

Generatio enim perversa est, * & infidèles filii.

Ipsi me provocaverunt in eo, qui non erat Deus, * & irritaverunt in vanitatibus suis:

Et ego provocabo eos in eo, qui non est pópulus, * & in gente stultam irritabo illos.

Igni succensus est in furóre meo, * & ardébit usque ad inférni novissima:

Devorabitque terram cum germine suo, * & montium fundaménta comburent.

Congregabo super eos mala, * & sagittas meas complebo in eis.

Consuméntur fame, * & devorabunt eos aves morsu amarissimo:

Dentes bestiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastabit eos gladius, & intus pavor, * juvenem simul ac virginem, lacténtem cum homine sené.

Dixi: Ubinam sunt? * cessaré faciám ex hominibus memóriam eorum.

Sed propter iram inimicórum distuli: * ne forté superbírent hostes eorum,

Et dicerent: Manus nostra ex-

celsa, & non Dóminus, * fecit hæc omnia.

Gens absque consilio est, & sine prudentia. * Utinam sciperent, & intelligerent, ac novissima providerent.

Quo modo persequatur unus mille, * & duo fugent decem millia?

Nonne ideo, quia Deus suis vendidit eos, * & Dóminus conclusit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eorum: * & inimici nostri sunt iudices.

De vinea Sodomórum, vinea eorum: * & desuburbanis Gomórrhæ:

Uva eorum uva fellis, * & botri amarissimi.

Fel draconum vinum eorum, * & venenum aspídum insanabile.

Nonne hæc cõditia sunt apud me, * & signata in thesauris meis?

Mea est ultio, & ego retribuam in tempore, * ut labatur pes eorum:

Juxta est dies perditiónis, * & adesse festinam tempora.

Judicabit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis miserabitur:

Videbit quod infirmata sit manus, * & clausi quoque defecerunt, residuque consumpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eorum, * in quibus habebant fiduciam?

De quorum vicitimis comedebant adipés, * & bibebant vinum libaminum:

Surgant, & opituléntur vobis, * & in necessitate vos protegant.

Videte quod ego sim solus, * & non sit alius Deus præter me:

Ego occidam, & ego vivere faciám: percutiam, & ego sanabo, * & non est qui de manu mea possit ertere.

Levabo ad cælum manum meam, * & dicam: * Vivo ego in ætérnum.

Si acheno ut fulgur gládium meum, * & arripuerit iudicium manus mea:

Reddam ultionem hostibus meis, *

& his qui odérunt me retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine, * & gládus meus devorabit carnes,

De crude occisorum, * & de captivitate, nudati inimicórum capitis.

Laudate gentes pópulum ejus, * quia sanguinem servórum suórum ulciscétur:

Et vindictam retribuet in hostes eorum, * & propitius erit terræ pópuli sui.

Antiphona. Date magnitudinem Deo nostro.

Antiphona. In cymbalis benesonantibus laudate Deum.

Psalmus. Laudate Dóminum de cœlis. 14.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcésit, dies autem appropinquávit. Abjiciamus ergo ópera tenebrárum, & induamus arma lucis. Sicut in die honestè ambulémus.

Hymnus.

AUrora jam spargit polum, Terris dies illabitur:

Lucis resultat spiculum, Descendat omne lubricum.

Phantasma noctis exulet: Mentis reátus corruat:

Quidquid ténébris hóridum Nox attulit culpæ, cadat.

Ut mané, quod nos ultimam, Hoc luce nobis effluat,

Hoc dum canóre cõcrepat. Deo Patri sit glória,

Ejusque soli Filio, Cum Spiritu Paráclito,

Nunc, & per omne sæculum. Amen.

V. Repleti sumus mané misericórdiá tuá. **R.** Exultávimus, & delectati sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. Illuminare Dómine his, qui in ténébris sedent: & dirige pedes nostros in viam pacis, Deus Israël.

Pre-

Preces, quando dicuntur, habentur supra in Feria secunda. 44.

DOMINICA

Ad Vesperas.

Pater noster. Ave Maria. γ . Deus in adiutorium. 13.

Antiphona. Dixit Dominus.

Dixit Dominus Domino meo: * Sede a dextris meis: * Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tue emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tue in splendoribus sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus & non poenitēbit eum: * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, * confrēgit in die irae suae reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propitēreā exaltabit caput.

Antiphona. Dixit Dominus Domino meo: * Sede a dextris meis.

Antiphona. Fidelia.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * in consilio justorum, & congregatione.

Magna opera Domini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio & magnificentia opus ejus: * & justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors & miserator Dominus: * escam dedit timētibz se.

Memor erit in saeculum testamenti sui: * virtutem operum suorum annuntiabit populo suo:

Ut det illis hereditatem gentium: * opera manuum ejus veritas, & judicium.

Fidelia omnia mandata ejus: confirmata in saeculum saeculi, * facta in veritate & aequitate.

Redemptionem misit populo suo: * mandavit in aeternum testamentum suum.

Sanctum, & terribile nomen ejus: * initium sapientiae timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio ejus manet in saeculum saeculi.

Antiphona. Fidelia omnia mandata ejus: confirmata in saeculum saeculi.

Antiphona. In mandatis.

Beatus vir, qui timet Dominum: * in mandatis ejus voluit nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generatio rectorum benedicetur.

Gloria, & divitiae in domo ejus: * & justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis: * misericors, & miserator, & justus.

Jucundus homo qui miseretur & commodat, disponet sermones suos in judicio: * quia in aeternum non commovebitur.

In memoria aeterna erit justus: * ab auditione mala non timēbit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus: * non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

Dispēsit, dedit pauperibus: justitia ejus manet in saeculum saeculi, * cornu ejus exaltabitur in gloria.

Pecator videbit, & irascetur, dentibus suis fremet & tabescet: * desiderium peccatorum peribit.

Antiphona. In mandatis ejus cupit nimis.

Antiphona. Sit nomen Domini.

Psalmus 112.

Laudate pueri Dominum: * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in saeculum. A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus, * & super caelos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * & humilia respicit in caelo & in terra?

Suscitans a terra inopem, * & de stercore erigens pauperem: * ut colloquet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo: * matrem filiorum letantem.

Antiphona. Sit nomen Domini benedictum in saecula.

Antiphona. Nos qui vivimus.

Psalmus 113.

In exitu Israel de Aegypto, * domus Jacob de populo barbaro:

Facta est Judaea sanctificatio ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit, & fugit: * Jordanis conversus est retrorsum.

Montes exultaverunt ut arietes: * & colles sicut agni ovium.

Quid est tibi mare quod fugisti: * & tu Jordanis, quia conversus es retrorsum?

Montes exultastis sicut arietes, * & colles sicut agni ovium.

A facie Domini mota est terra, * a facie Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquarum, * & rupem in fontes aquarum.

Non nobis Domine, non nobis: * sed nomini tuo da gloriam.

Super misericordia tua, & veritate tua: * nequam dicant Gentes: Ubi est Deus eorum?

Deus autem noster in caelo: * omnia quaecumque voluit, fecit.

Simulacra gentium argentum, & aurum, * opera manuum hominum.

Os habent, & non loquuntur: * oculos habent, & non videbunt.

Aures habent, & non audient: * nares habent, & non odorabunt.

Manus habent, & non palpabunt: pedes habent, & non ambulabunt: * non clamabunt in gutture suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea: * & omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel speravit in Domino: * adjutor eorum & protector eorum est.

Domus Aaron speravit in Domino: * adjutor eorum & protector eorum est.

Qui timent Dominum, speraverunt in Domino: * adjutor eorum & protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri: * & benedixit nobis:

Benedixit domui Israel: * benedixit domui Aaron.

Benedixit omnibus, qui timent Dominum, * pusillis cum majoribus.

Adjiciat Dominus super vos: * super vos, & super filios vestros.

Benedicti vos a Domino, * qui fecit caelum, & terram.

Caelum caeli Domino: * terram autem dedit filijs hominum.

Non mortui laudabunt te Domine: * neque omnes, qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus, benedicimus Domino, * ex hoc nunc, & usque in saeculum.

Antiphona. Nos qui vivimus, benedicimus Domino.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedictus Deus, & Pater Domini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, & Deus totius